

Svad saaledes af Ministeriet var optaget i det den sidst afholdte Rigsdag forelagte Lovudkast blev tiltraadt af det af Rigsdagens Folkething nedsatte Udvalg, og ved Udkastets 2den Behandling i Folkethinget blev Bestemmelsen vedtagen saaledes: „Den ved Lov af 28de Marts 1855 § 1 Litr. d Lærerne tildelede Andeel af Skolepengene bortfalder fra den 1ste April 1865. Der tilstaaes som personligt Tillæg de Lærere, der have oppebaaret denne Indtægt, en Godtgjørelse, som beregnes efter Indtægtens Gjennemsnitsbeløb for de enkelte Lærere i de sidste 5 Aar, eller i de Aar, i hvilke Indtægten er oppebaaren mindre end 5 Aar. Disse personlige Tillæg bortfalde først, naar nogen af de paagældende Lærere enten overgaae til en anden lærd Skole, eller bestikkes til Rector.“

Under Forudsætning af at Lovudkastet ved Udgangen af den sidst afholdte Rigsdags-session vilde blive ophøiet til Lov, udvirkede Ministeriet, efter derom nedlagt allerunderdanigst Førefilling, en allerhøieste Resolution af 1ste Marts d. A. — bekyndtgjort under 9de s. M. — hvorved Skolepengene ved de offentlige lærde Skoler, med Undtagelse af Skolerne i Sorø og Rønne, bleve forhøiede og Antallet af Fripladserne i Skolerne nedsat, en Foranstaltning, der ligesom Ophævelsen af Lærernes Andeel i Skolepengene, nødvendigjordes af et uafviseligt Hensyn til det lærde Skolevæsenets oconomiske Forsætning.

Da Lønningslovudkastet imidlertid ikke blev vedtaget af Rigsdagen, førend denne sluttedes, og paa den anden Side den ved Skolepengenes Forhøielse og Fripladsernes Nedsættelse tilfattede Indtægtsforøgelse i en meget væsentlig Grad vilde forringes, naar ikke Lærernes Ret til at nyde Andeel i Skolepengene ophævedes inden 1ste Juli 1865, da Forandringen med Skolepengene og Fripladserne efter ovenmeldte Kongelige Resolution skulde træde i Kraft, skønnede Ministeriet ikke rettere, end at der her var et af de Tilfælde tilstede, som omhandles i Grundloven af 5te Juni 1849 § 30, og indstillede derfor allerunderdanigst, at en provisorisk Lov maatte udgaae

om Ophævelsen af Lærernes Ret til Andeel i Skolepengene, af samme Indhold som det ovenomhandlede af Folkethinget vedtagne Endringsforslag til det af Ministeriet forelagte Lønningslovudkast, hvilken Indstilling det derefter behagede Hans Majestæt Kongen under 5te Mai d. A. allernaadigst at bifalde.

Ved Opgjørelsen af de Godtgjørelser, der ifølge Loven, som den foreløbig er udkommen, tilfalde de enkelte Lærere, indtræder imidlertid et synderligt Misforhold, hvorpaa Ministeriet først ved Beregningernes Udførelse er blevet opmærksom. Da nemlig Størrelsen af Skolepengeindtægten retter sig efter Discipeltallet i de enkelte Aar, og dette ved enkelte af de Skoler, for hvilke Loven kommer til Anvendelse, i de sidste Aar af Qvingvenniet, efter hvilket Godtgjørelsen skal beregnes, har været større end i de første Aar af samme, følger det af Bestemmelsen om Udregningen, som den er givet i den foreløbige Lov, at de yngre Lærere, som først i den sidste Deel af Qvingvenniet ere bleve ansatte, faae et større personligt Tillæg i Forhold til den virkelige Indtægt, som de under deres kortere Tjenestetid har havt af Skolepengene, end de ældre Lærere ved den samme Skole, der i samtlige 5 Aar have nydt Andeel af Skolepengene. Dette Misforhold er søgt udjevnet ved det den foreløbige Lov givne Tillæg.

Forsaauidt de for Skolepengenes Ophævelse tilstaaede personlige Tillæg ifølge Loven skulle bortfalde, naar de paagældende Lærere overgaae til en anden lærd Skole, har Ministeriet ikke overseet, at der vil kunne indtræde Tilfælde, hvori en saadan Bestemmelse vil kunne blive til Hinder for en Forflyttelse, som enten i Skolevæsenets Interesse ansees ønskelig, eller af personlige Hensyn har stærke Billighedsgrunde for sig. Men Ministeriet har da tænkt sig, at det i flige Tilfælde, hvori ganske individuelle Hensyn i Reglen ville gjøre sig gjældende, turde være det Rigtigste igjennem Finantsloven at udvirke en særlig Bevilling for den Paagældende til efter Forflyttelsen at beholde det personlige Tillæg.